

181.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1920 roku

w sprawie zmiany artykułu 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. № 7 poz. 47) w przedmiocie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonariuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych i zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.

Art. 1. Tabelę wymiarową, stanowiącą ustęp 2-gi art. 1 ustawy z dnia 27 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. № 7 poz. 47) zmienia się w ten sposób, iż w rubryce drugiej po słowach: „uposażenie ze Skarbu Państwa” wstawia się słowa: „dla wdowców i wdów bezdzietnych”; zaś rubryka trzecia otrzymuje brzmienie następujące: „dla żonatych i zameżnych, bezdzietnych lub z 1 dzieckiem, dla wdowców lub wdów z 1 lub 2-giem dzieci”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski

182.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1920 roku

w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych.

Art. 1. Inwalidom wojskowym i ich rodzinom do otrzymywanych obecnie zasiłków tymczasowych przyznaje się następujące dodatki nadzwyczajne:

a) inwalidom stosownie do ich procentowej niezdolności do zawodu lub pracy:

niezdolnym od 15 ^o / _o do 25 ^o / _o włącznie	75	mk.
„ „ 26 ^o / _o „ 40 ^o / _o „	105	„
„ „ 41 ^o / _o „ 60 ^o / _o „	150	„
„ „ 61 ^o / _o „ 80 ^o / _o „	195	„
„ „ 81 ^o / _o „ 100 ^o / _o „	240	„

b) rodzinom inwalidów — na żonę 60 mk., na każde zaś dziecko 30 mk.

Suma dodatków na dzieci, pobierana przez jednego inwalidę, nie może przekraczać 150 mk.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje od dnia 1 stycznia 1920 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

W. Grabski

183.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w przedmiocie przywozu kart do gry do obszaru b. okupacji niemieckiej i sposobu uiszczania od nich opłaty stemplowej.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 19 lipca 1916 r., dotyczącego opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. Rozp. b. G. G. warsz. № 39, poz. 118) i w uzupełnieniu przepisów wykonawczych do powyższego rozporządzenia (Dz. Rozp. b. G. G. warsz. № 39 str. 21) zarządzam, co następuje:

Art. 1. Przywóz kart do gry do obszaru b. okupacji niemieckiej może nastąpić:

- 1) z zagranicy tylko na podstawie pozwolenia określonego w art. 2 dekretu z 7 lutego 1919 r. o wywozie towarów zagranicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym (Dz. Pr. № 15, poz. 216),
- 2) z miejscowości, położonych w granicach Rzeczypospolitej lecz poza obszarem b. okupacji niemieckiej, tylko za uprzednim zgłoszeniem w Zarządzie Skarbowym w Warszawie.

Władza ta wyda zgłaszającemu potwierdzenie następującej treści: „Zarząd Skarbowy w Warszawie potwierdza, że NN zgłosił zamiar przywozu... talji kart do gry z (*miejscowości XX*). Potwierdzenie to służy jako pokrycie przy przewozie kart do gry do Warszawy. Ważne do dnia.... (*pieczęć, podpis*)”.

Art. 2. Przywiezione do wymienionego obszaru karty do gry (art. 1) należy w celu uiszczania opłaty stemplowej, przypadającej w myśl § 5 powołanego na wstępie rozporządzenia, zgłosić najpóźniej w ciągu dni 14-tu po przywiezieniu w Zarządzie Skarbowym w Warszawie. Równocześnie i stosownie do tego, skąd karty do gry przywieziono, należy przedłożyć albo kwit na uiszczoną cło (poz. 177 p. 3 c) taryfy celnej), albo potwierdzenie zgłoszenia (art. 1 ustęp 2). To ostatnie Zarząd Skarbowy zatrzymuje.